

[Lenger]

frivilligt for den pågældende, om han eller hun vil modtage denne venlige service?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Lenger ønsker denne sag ordnet, og det gør jeg også. Det var jo også derfor, at jeg umiddelbart efter, at udvalget havde afgivet sin indstilling om spørgsmålet – det var den 2. december 1983 – sendte det til retsudvalget og i forbindelse med fremsendelsen til retsudvalget i december 1983 lagde op til, at retsudvalget kunne tilkendegive, hvilken af de løsningsmuligheder, som der er peget på i betænkningen, retsudvalget foretrækker. Spørgsmålet har også været til behandling her i tinget flere gange på grundlag af forslag fra venstresocialisterne.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, håber jeg, at en sådan afklaring snart vil kunne komme, og jeg er indstillet på, når folketinget har besluttet sig, at udsende eventuelle nye retningslinjer på området.

Betænkningen fra udvalget peger på forskellige løsningsmuligheder. Jeg vil i den forbindelse gerne sige på grund af det, der står i begrundelsen for spørgsmålet, at justitsministeriets repræsentant ikke har ønsket at opretholde den nuværende ordening, og jeg siger det også af hensyn til de bemærkninger, hr. Lenger fremkom med om den nuværende registrering.

Ministeriets repræsentant har derimod peget på en løsning – og det er den, jeg har udtrykt sympati for – som går ud på, at man i fremtiden indskrænker registreringerne til at omfatte tvangsindlæggelser, som er begrundet i den pågældendes farlighed. Det er rigtigt, at jeg har anført som begrundelse herfor, at jeg mener, der er et hensyn at tage til den sindslidende selv, og jeg mener ikke, at en ordening med frivillig registrering vil opfylde det behov, der er for, at politiet i et vist omfang kan registrere oplysninger om en tvangsindlæggelse.

Lenger (VS):

Det, at man alene registrerer sindslidende, indebærer jo, at man tillægger den oplysning, at vedkommende har været tvangsindlagt, relativt stor selvstændig betydning, og det får mig til supplerende at spørge ministeren: hvilken betydning har det egentlig i det daglige?

Jeg ved godt, at der er andre begrundelser end den, jeg har fremført i begrundelsen for spørgsmålet, nemlig hensynet til vedkommende selv. Der er også nævnt betydningen ved eftersøgning og ved behandling af anmeldelser, ved tilrettelægning af efterforskning i straffesager og endelig i sager om våbentilladelse, men det, jeg gerne vil spørge ministeren om supplerende, når han ikke vil acceptere, at det skal være frivilligt, om tidligere tvangsindlagte skal stå i det centrale kriminalregister, er: kan der overhovedet siges at ligge nogen som helst værdi i den oplysning, at vedkommende tidligere har været tvangsindlagt? Eller spurgt på en anden måde: begår sindslidende flere straffelovsovertrædelser? Hvornår er det dokumenteret, at der er større risiko for, at en tidligere tvangsindlagt begår en lovovertrædelse med brug af våben, hvilket jo er en af de andre begrundelser, som fremføres?

Jeg kender godt ministerens forslag, der, som ministeren også sagde, tager udgangspunkt i, hvad justitsministeriets repræsentant i udvalget vedrørende sindslidendes retsstilling sagde, men det forslag, som ministeren vil have gennemført, om en kortere bevaring af oplysningerne ikke i det centrale kriminalregister, men i et andet politiregister, kan man jo nære præcis de samme betæneligheder ved, nemlig at uanset at kriteriet bliver farlighed, vil det ofte senere vise sig, at den pågældende efter tvangsindlæggelsen alligevel ikke opfyldte dette kriterium, og at det under alle omstændigheder vil være belastende at vide sig registreret i et eller andet register, uanset hvad navnet på det er.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Lenger, at dette ikke så meget er et spørgsmål om, hvad jeg vil acceptere. Hvis flertallet har den opfattelse, at man skal gennemføre en helt ny ordening, har jeg meddelt, at jeg vil følge det op.

Det, det her drejer sig om, er at komme med argumenter for, at man ikke kommer ud i noget, der kan vise sig uholdbart i visse situationer, og jeg mener, der er hensyn, man bør tage, der kan tale for, at man opretholder en registrering, dog meget modificeret i forhold til det, man har i dag. Hr. Lenger redegjorde også loyalt for, at det er en anden